

– Tá eg seti meg við einum orði, hyggi eg ofta eftir, hvat orðið merkir upprunaliga, og hvat orð grannamálini nýta fyri hetta hugtak. At evna til føroysk frøðiorð og frøðiorðalistar til hvørt einstakt frøðioki er sera umráðandi í arbeiðinum at menna føroyska málið
Mynd: Jens Kristian Vang

henda hátt og hava eitt vanligt familjulív. Tað ber til hjá mær, tí tað eru bara eg og vaksna dóttirin í húsi, sigur hon.

Føroyskt upp á tann skjóta mátan

Tað er ikki óvanligt, at Marjun Arge Simonsen brúkar síni kvøld og vikuskifti til at arbeiða í. Vanliga fer undirvísingun fram á arbeiðsplássinum, sum eisini rindar fyri skeiðini hjá Marjun. Hon undirvísir útlendingum í føroyskum máli, og tað skal til tíðir ganga skjótt. Fyri summi snýr tað seg um at læra seg at skilja málið so skjótt sum gjørligt, fyri at tey kunnu vera við í samrøðum og fundum á arbeiðsplássinum, og onnur brúka meir tíð uppá at læra seg málið til lítar, so tey kunnu tosa tað eisini. Ofta ger hon frøðiligar orðalistar til næmingarnar. Hesir orðalistar hava samband við tað frøðioki, sum hetta fólkið arbeiðir við. So kunnu fólk hava listan á telduni, so tað er lættari hjá teimum at seta seg inn í júst teirra arbeiðsøki.

Eru tað ikki arbeiðspláss, ið syrgja fyri skeiðum, savnar hon

bólkar av einstaklingum til at fylla eitt skeið. Tá verða luttakararnir bólkaðir í norðurlendingar og fólk, ið eru úr londum uttan fyri Norðurlond. Í undirvísingini nýtir hon mest samrøðuvænlingar, men stundum sang og spøl. Hesi skeiðini halda til á landsbókasavninum.

– Skeiðini verða lagað eftir luttakarum og tørvi. Eg nýti mitt egnu undirvísingartilfar og nýti mitt egnu háttalag at undirvísa eftir, og eg leggi stóran dent á, at tey øll fáa sum mest burtúrur. Eg royni eisini at leggja meg eftir, at tað skal vera stuttligt at læra føroyskt. Eg hevði ongar royndir at undirvísa, tá ið eg byrjaði, men eg havi fingið góða leiðbeining og stuðul frá vinkonu míni, Bozenu Rasmussen, ið hevur drúgar námsfrøðiligar royndir sum studentaskúla- og kvøldskúlalærari og tulkur, sigur Marjun Arge Simonsen.

Marjun Arge Simonsen hevur eisini aðrar uppgávur. Hon hevur eisini skeið í rættsskriving fyri føroyingum. Og hon fær bundnar uppgávur frá almennum stovnum ella fyrirkøsum, sum hon skal hjálpa við lógarteksti, kunngerðum, reglugerðum, sáttmálum,

ársfrágreiðingum, og tað eru vanligar uppgávur við at týða eitthvørt, hon hevur á sínum arbeiðslista – ella kann tað snúgvá seg um tekstaskriving.

– Fólk kunnu til dømis í sambandi við ein tekst hava tað sera trupult við at seta nøkur orð saman, og so seta tey seg í samband við meg. Tá skal tað vera neyvt og rætt, og eingin misskiljing skal koma fyri.

Harafturat situr Marjun Arge Simonsen eisini sum formaður í Gøtunavnanevndini hjá Tórshavnar kommunu og hjálpir til við at seta nøvn á nýggjar gøtur í kommununi saman við øðrum góðum fólki. Navnafrøði hevur eisini hennara stóra áhuga.

Trívist í einsemi

Uppgávnar hjá Marjun Arge Simonsen eru at rættlesa, týða og málslig viðgerð av tekstum, tekstaskriving umframt oman fyri nevndu skeið. Spurd um tað ikki kann gerast einsligt at sita heima einsamøll og skriva, svarar hon nei.

– Eg komi í samband við so nógv fólk, tá eg komi út á stovnar, eitt nú at undirvísa, at

gjøgnumganga tekst ella á fundir, og í sambandi við skeiðini, so haldi eg tað vera sera spennandi at koma at kenna fólk úr øðrum londum, ikki minst fjarskotnum londum. Eg eri heldur ikki bangin fyri at seta meg í samband við onnur, tá ið á stendur at finna orð ella heiti, og til tað havi eg mín gamla starvsfelaga, Jóhan Hendrik Winther Poulsen. Eisini havi eg stundum vent mær til eitt nú Svenning Tausen, Hanus og Helenu Samuelsen, eitt nú tá ið nýggj mjólkarheiti skuldu evnast til. Har mælti eg til navnið soltimjólk til ta skúmaðu mjólkina. Eg samskipti eisini javnan við Marius Staksberg, skrivara í Málnevndini. Annars so spyrji eg fólk, ið eru uttan um meg, ið eru málsliga tilvitin.

– Fyri mær er tað týðningarmikið at menna málið, so tað kann brúkast á øllum økjum í samfelagnum. Málið er aðaltátturin í okkara mentan og eigur tí at verða røkt og vart. Utan iva skuldi nógv meiri peningur verið settur av til at geva máli okkara betri lívskor.

Marjun Arge Simonsen hevur ongan bil, men brúkar í staðin

hýrúvogn ella bussin til at koma til arbeiðis. Hon hevur verið noydd at arbeiða upp sína lítlu fyrirkøku og skapa pening við at leggja inn allar útreiðslur í tímalønina. Neyðugt er alsamt at fáa til vegar orðabøkur og handbøkur umframt góða telduútgørd. Útreiðslurnar vaksa skjótt, tá ið ein roknar uppí pappir og patrónir til prentaran umframt nógv samskiptið um telefonina og internetið. Sum sjálvstøðug hevur hon onga skipan við frítíðarløn, eftirløn ella sjúkragrygging. Men tað eru tó nógvir fyrimunir við at vera sjálvstøðugur.

– Hjá mær er eingin dagur líka, og tað ger arbeiðið spennandi, men so má eg liva við tí ótryggleika, at eg ikki altíð veit, hvussu nógv arbeiði eg havi í næstu viku ella næsta mánað. Men eg havi ongantíð angrað, at eg fór heim at arbeiða. Eg arbeiði við mínum hjartamáli, sum gagnar á nógvum økjum í samfelagnum, og tað hevur alt at siga. So havi eg einans brúk fyri einum stórum álmanakka til allar avtalurnar, sigur hon við einum blunki.